

og på den måde må jeg da klart sige, at domstolsafgørelsen har været en overraskelse.

Det, der jo er det centrale i domstolsafgørelsen, er proportionaliteten. Her siger Domstolen, at den ikke føler sig overbevist om, at de formål, der ligger i det her, nemlig selvejet, beboelsen på landet og det at modvirke kapitalpekulation, ikke kunne opnås med nogle andre midler, og der peger den på en række ting, som bl.a. fru Lone Dybkjær har nævnt her.

Vi vil også gå til behandlingen af selve lovforslaget med den vinkel, at vi skal se, hvordan det hænger sammen med andre love, ikke alene den lempelse, der var for et par år siden, og som jeg nok tror Dansk Folkeparti var med til at gennemføre, hvor man kunne lave boliger i forbindelse med landejendomme eller landbrug, men også lejelovgivningen og andre lovgivninger.

Nu er landbrugsområdet jo meget specielt – det er ikke kun dronningen, der altid er fritaget for alting, det er landbruget også. Så derfor er det ikke så let, når man ikke sidder i Fødevarerudvalget til daglig, for med hensyn til den viden, man har om lejelovgivningen og alt muligt andet, er man ikke helt sikker på, at den holder, når man skal til at snakke landbrugsejendomme. Det kan være, den holder, det kan også være, den ikke holder. Jeg ved det ikke. Men det vil i hvert tilfælde være vores ordfører på området, der kommer til at gå ind i selve lovforslaget. Så det er den måde, vi vil gå til det på.

Men det duer jo ikke, må jeg så også sige, bare at sige – sådan som Enhedslisten foreslår det i sit forslag til vedtagelse – at man skal opretholde bopælspligten for ejendomme under 30 ha. Det er jo sådan set det samme som at give en vis finger til Domstolen. Og det kan jeg selvfølgelig godt forstå at Enhedslisten gerne vil, men der har vi det lidt anderledes, for vi er jo sådan set rimelig optaget af, at EU skal være et velfungerende system, og at vi skal have udbygget EU.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger, så den næste på talerstolen er vist fødevarerministeren – jeg er ikke helt klar over, om det er hr. Per Clausen, for han har faktisk haft ordet to gange før, både som forslagsstiller og som ordfører for forespørgsnerne.

Er det hr. Per Clausen endnu en gang? Jamen så værsgo.

Per Clausen (EL):

Jeg tror nok, at hvis ministeren havde haft lyst til at uddybe sit grundige indlæg fra første runde, kunne han godt have fået mulighed for det, men det foretrækker han åbenbart ikke at gøre.

Jeg skal heller ikke trække det her vældig meget i langdrag, men bare sige, at det har været meget spændende at lytte til debatten om, hvordan man skulle løse det aktuelle problem. Venstre og Konservative er jo vældig optimistiske; andre er noget mindre optimistiske, og det er der nok også god grund til, for hvis man nu læser det notat, som embedsmændene fra de forskellige ministerier har lavet, kan man se, at de jo har ridset fire muligheder op: statslig prisregulering, beskatning ved videresalg kort tid efter erhvervelsen, udlejning med en væsentlig minimumsvarighed, foranstaltninger med henblik på øget udlejning. Og så står der:

Det skal hertil bemærkes, at ingen af de ovennævnte foranstaltninger kan medvirke til at sikre formålet med at bevare selvejet som den overvejende besiddelses- og driftsform i landbruget.

Det er derfor, jeg er så overrasket over, at hr. Jens Kirk og hr. Allan Niebuhr kan stille sig op her og sige: Det forslag, der kommer fra regeringens side, vil løse problemet. For man har altså lige det problem, at der er nogle embedsmænd, som har gennemskuet, at det her ikke kan lade sig gøre, før regeringen fik den geniale idé, at det var vejen ud af problemet.

Så jeg vil bare sige, at man har en meget stor og meget vanskelig opgave foran sig. Og det er da også grunden til, at Enhedslisten i sit beslutningsforslag har valgt at give metodefrihed, forstået på den måde, at man ikke behøver at give nogen som helst fingeren, hvis man er i stand til på anden måde at sikre, at bopælspligten bliver bevaret.

Så vil jeg sige – og det skal også være i forlængelse af det, fru Anne Grete Holmsgaard sagde – at det jo er rigtigt nok, at det her notat giver det indtryk, at man ikke rigtig har været i stand til over for EF-Domstolen at gøre begribeligt, hvor vigtigt det her var.

Kl. 20.15

Flere steder står der i hvert fald i notatet – jeg er ikke sikker på dommen, men jeg går ud fra, at notatet er en rigtig beskrivelse af den – sådan lidt om, at det er, fordi man ikke har fået tingene forklaret ordentligt. Så også derfor synes jeg måske, at sagen kunne have nytte af en politisk behandling også i EU's system igen.